

Folketinget, Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg

Dato: 16. juni 2011
J.nr.: 11/51829

**Ministeren for flygtninge, indvandrere og integrations besvarelse af spørgsmål nr. 32
ad L 210. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfod (EL).**

Spørgsmål nr. 32:

"Er ministeren enig med Rehabiliteringscentret for Torturofre, jf. RCT's hørings svar, L 210 – bilag 4, i at Torturkonventionens absolutte forbud mod udvisning til tortur skal fortolkes, så det på tidspunktet for udvisningen skal vurderes, om der er vægtige grunde til at antage, at den udviste person risikerer tortur i modtagerlandet?"

Svar:

Efter Torturkonventionens artikel 3 må ingen deltagende stat udvise, tilbagelevere («refouler») eller udlevere en person til en anden stat, hvor der er vægtige grunde for at antage, at han vil være i fare for at blive underkastet tortur.

Det afgørende er, at udvisning ikke strider mod artikel 3 på det tidspunkt, hvor udlændingen rent faktisk udsendes. Det er således Udlændingetjenesten – og eventuelt Flygtningetjenesten – der forud for udsendelse af en udlænding, som har haft opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, og som er udvist ved dom, træffer afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan udsendes, jf. § 31, medmindre udlændingen samtykker i udsendelsen.

Med venlig hilsen

Søren Pind